

युक्तः छिद्रप्रेक्षणेऽवहितः ॥ १०६ ॥ धुरंधरः कार्यभारसहः ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ संरंभेण क्रोधेन त्रिवर्गधर्मकामार्थान् आकारितः आहूतः पाठांतरे मात्रार्थे अल्पार्थे ॥ १०९ ॥ प्रातिभाष्यं प्रतिकूलोभावः चित्ताभि
प्रायः तस्य भावः प्रातिभाष्यं विरोधं अत्याह अतिक्रम्य ब्रवीति ॥ ११० ॥ १११ ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ समयान् भाषाभेदान् बुभूषते ऐश्वर्यं प्राप्नुमिच्छति परावरज्ञः उत्तमाधमविवेकवान् ॥ ११४ ॥ दंभं परवंचनेच्छया

सुदुर्बलं नावजानाति कंचिद्युक्तो रिपुं सेवते बुद्धिपूर्वं ॥ न विग्रहं रोचयते बलस्थैः काले च यो विक्रमते सधीरः ॥ १०६ ॥ प्राप्यापदं न व्यथते कदाचिदुद्योगमन्विच्छ
ति चाप्रमत्तः ॥ दुःखं च काले सहते महात्मा धुरंधरस्तस्य जिताः सपत्नाः ॥ १०७ ॥ अनर्थकं विप्रवासं गृहेभ्यः पापैः संधिपरदाराभिमर्शं ॥ दंभं स्तैन्यं पैशुनं मद्यपानं
न सेवते यश्च सुखी सदैव ॥ १०८ ॥ न संरंभेणारभते त्रिवर्गमाकारितः शंसति तत्त्वमेव ॥ न मित्रार्थे रोचयते विवादं नापूजितः कुप्यति चाप्यमूढः ॥ १०९ ॥ न यो
भ्यसूयत्यनुकंपते च न दुर्बलः प्रातिभाष्यं करोति ॥ नात्याह किंचित् क्षमते विवादं सर्वत्र तादृग्लभते प्रशंसां ॥ ११० ॥ यो नोद्धतं कुरुते जातु वेपनं पौरुषेणापि विकथ्य
तेन्यान् ॥ न मूर्च्छितः कटुकान्याह किंचित्प्रियं सदा तं कुरुते जनो हि ॥ १११ ॥ न वैरमुदीपयति प्रशांतं न दर्पमारोहति नास्तमेति ॥ न दुर्गतोस्मीतिकरोत्यकार्यं त
मार्यशीलं परमादुरार्याः ॥ ११२ ॥ न स्वे सुखे वै कुरुते प्रहर्षं नान्यस्य दुःखे भवति प्रहृष्टः ॥ दत्त्वा न पश्चात् कुरुते न तापं सकथ्यते सत्पुरुषार्यशीलः ॥ ११३ ॥ देशाचा
रान्समयान् जातिधर्मान् बुभूषते यः स परावरज्ञः ॥ स यत्र तत्राभिगतः सदैव महाजनस्याधिपत्यं करोति ॥ ११४ ॥ दंभं मोहं मत्सरं पापकृत्यं राजद्विष्टं पैशुनं पूगवै
रं ॥ मत्तोन्मत्तैर्दुर्जनैश्चापि वादयः प्रज्ञावान् वर्जयेत्स प्रधानः ॥ ११५ ॥ दानं मोहं दैवतं मंगलानि प्रायश्चित्तान् विविधा लोकावादान् ॥ एतानि यः कुरुते नैत्यका
नितस्योत्थानं देवताराधयति ॥ ११६ ॥ समैर्विवाहं कुरुते न हीनैः समैः सख्यं व्यवहारं कथांच ॥ गुणैर्विशिष्टांश्च पुरोदधाति विपश्चितस्तस्य नयाः सुनीताः ॥ ११७ ॥
मितं भुंक्ते संविभज्याश्रितेभ्यो मितं स्वपित्यमितं कर्म कृत्वा ॥ ददात्य मित्रेष्वपि याचितः संस्तमात्मवंतं प्रजहत्यनर्थाः ॥ ११८ ॥ चिकीर्षितं विप्रकृतं च यस्य नान्ये
जनाः कर्मजानंति किंचित् ॥ मंत्रे गुप्ते सम्यगनुष्ठिते च नाल्पोप्यस्य च्यवते कश्चिदर्थः ॥ ११९ ॥ यः सर्वभूतप्रशमे निविष्टः सत्यो मृदुर्मान रुद्धुद्बुद्धभावः ॥ अती
व स ज्ञायते ज्ञातिमध्ये महामणिर्जात्यद्वयप्रसन्नः ॥ १२० ॥ य आत्मना पत्रपते भृशं नरः स सर्वलोकस्य गुरुर्भवत्युत ॥ अनंततेजाः सुमनाः समाहितः स तेजसा
सूर्य इवावभासते ॥ १२१ ॥

धर्मानुष्ठानं मोहं अनात्मन्यात्मबुद्धिं मत्सरं द्वेषं पापकृत्यं पापक्रियां अभिचारादिरूपां पूगवैरं बहुभिः सह वैरं ॥ ११५ ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥

जात्यभिजातः उत्तमे आकरे जातः ॥ १२० ॥ आत्मना अपत्रपते परैरज्ञाते पि स्वव्यलीके स्वयमेव लज्जते ॥ १२१ ॥